

победена. Но тя бѣ измамена. Тя не бѣ включена въ етническитѣ си граници.

Нека се знае, че освободителния и обединителния духъ на българина никога не е угасвалъ. „Не се гаси туй, що не гасне“.

Ние ще завършимъ съ правдивата характеристика на Буске за българина: „Заровете едно българско желание подъ една крепостъ, той ще я вдигне на въздуха“ ...

Борис. Паспалев.

СЛОВОТО — ДУМАТА.

Словото — Думата е Бог, — Творец на живота.

При всеко отношение, при всеко дяло, при всеки почин — на всека стѣпка, ние си служим с Словото — Думата.

Има ли някое наше действие, някое наше какво да е отношение към другите, което да не става, което да се не свързва чрез Словото — Думата?

Не!

С него ние се поздравяваме при стигане и срещане; с Него изразяваме мислите и чувствата си; с Него свързваме или скъсваме отношенията си с другите хора; с Него издаваме нареждания за своите работи; с Него заповедваме или чрез Него се подчиняваме на другите хора; с Него отваряме войни и сключваме мир и т. н. и т. н.

С една реч Словото е потребно на човека, за да живее, толкова колкото и хлеба не, а колкото е потребен въздуха. Защото за живота на човека въздуха е понасящен, отколкото хлеба: без хлеб може да се живее с дни, а без въздухъ не може, освен няколко минути.

И точно така, както не може да има живот — органически и неорганически, — без въздух, точно така не може да има живот човешки без Словото — Думата.

То свързва и развързва отношенията на хората

Чрез Него те се любят и мразят.

Чрез Него те се съветват и учат.

Чрез Него те се събират и разделят.

Чрез Него се движат — живеят.

То е живота.

То е Творец на живота:

То гради и събаря.